

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **L. B.**, zast. advokátkou Mgr. Petrou Štemberkovou, Zápy 7, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 1292/25, Praha 5 - Smíchov, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2021, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2022, čj. 13 Ad 10/2021-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce požádal v prosinci 2020 žalovanou (stěžovatelku) o přiznání invalidního důchodu. Stěžovatelka žádost 3. 2. 2021 zamítla, stejně jako zamítla 17. 5. 2021 žalobcovy námítky. Stěžovatelka vycházela z odborných posudků, podle kterých žalobci nepoklesla pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu alespoň o 35 %. Žalobce proto nesplnil podmínky pro přiznání invalidního důchodu podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

[2] Proti rozhodnutí stěžovatelky o zamítnutí námitek se žalobce úspěšně bránil žalobou u městského soudu. Soud nechal vypracovat nový posudek posudkovou komisí MPSV. Podle tohoto posudku z 23. 9. 2021 nebyl žalobce do 22. 9. 2021 invalidní. Komise však dále uvedla, že od 23. 9. 2021 již byl žalobce invalidní a že šlo o invaliditu třetího stupně (pokles pracovní schopnosti o 70 %). Stěžovatelka se k žalobě vyjádřila tak, že žádný z posudků vypracovaných v roce 2021 (v průběhu správního řízení) „*není úplný a tím přesvědčivý*“. Soud souhlasil, že posudky vydané v průběhu správního řízení nejsou přesvědčivé, proto rozhodnutí o zamítnutí námitek i rozhodnutí vydané v prvním stupni zrušil a věc vrátil stěžovatelce k dalšímu řízení.

[3] Stěžovatelka podala kasační stížnost [s odkazem na § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.]. Městskému soudu vytýká, že nedostatečně odůvodnil zrušení obou rozhodnutí, a že smysl zrušení jí není znám. Stěžovatelka tvrdí též rozpor rozsudku s § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť zdravotní stav žalobce komise posuzovala i pro dobu po vydání napadeného správního rozhodnutí a městský soud nesprávně vyšel z takto zjištěného skutkového stavu. Městský soud měl podle stěžovatelky lépe přezkoumat zjištěný skutkový stav a provést další dokazování.

[4] Ve věcech, v nichž před městským (krajským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti NSS zabývá podle § 104a s. ř. s. ve znění účinném od 1. 4. 2021 otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně

přesahuje zájmy stěžovatelky. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu např. usnesení ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 10–12).

[5] Stěžovatelka neuvedla žádné důvody, proč kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje její zájmy (typicky potřebu sjednotit judikaturu), byť novela č. 77/2021 Sb., která rozšířila nepřijatelnost, je v účinnosti již více než rok. Vzhledem k postavení stěžovatelky jako důležitého správního orgánu je toto opomenutí přinejmenším překvapivé.

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná. Napadený rozsudek není v rozporu s dosavadní judikaturou. NSS proto jen stručně uvádí ke stěžovatelčiným námitkám následující.

[7] *K námitce, že městský soud nedostatečně odůvodnil zrušení rozhodnutí stěžovatelky a že smysl jejich zrušení není stěžovatelce znám:* správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věcech invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek, o němž se opírá správní rozhodnutí, úplný a přesvědčivý (srov. již rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, čj. 4 Ads 13/2003 - 54, č. 511/2005 Sb. NSS, a navazující judikatura). Stěžovatelka v průběhu řízení před městským soudem souhlasila, že posudky vypracované v roce 2021 nejsou přesvědčivé, s tímto závěrem souhlasil i městský soud. Další pochybnost do věci vneslo odlišné hodnocení zdravotního stavu od 23. 9. 2021 (viz shora zmíněný posudek komise MPSV z 23. 9. 2021). Ačkoli stav žalobce po 17. 5. 2021 městský soud neposuzoval (viz § 75 odst. 1 s. ř. s. a tam zakotvená časová limitace rozhodování soudů), soud vzal i tento fakt jako další argument pro celkovou nepřesvědčivost *všech* posudků, z nichž při svém rozhodování stěžovatelka vycházela. Soud proto došel k závěru, že s ohledem na tyto nejasnosti a nepřesvědčivost posudků stěžovatelka nedostatečně zjistila skutkový stav věci. V dalším řízení proto bude třeba provést další dokazování. Právě toto pochybení bylo také důvodem pro zrušení rozhodnutí. NSS přesto chápe, že stěžovatelka mohla mít problémy s porozuměním rozsudku. Jeho odůvodnění se totiž skládá především z dlouhých citací posudků, často ani není jasné, kde citace končí. To však nic nemění na tom, že závěry soudu lze v jeho rozsudku najít.

[8] Z uvedeného již plyne též odpověď na námitku, *že městský soud zrušil rozhodnutí v rozporu s § 75 odst. 1 s. ř. s.:* městský soud nezrušil rozhodnutí proto, že se *posléze* žalobce ukázal jako invalidní. Městský soud vzal tuto skutečnost jen jako podpůrný argument pro nepřesvědčivost posudků zkoumajících žalobcův *zdravotní stav před květnem 2021*.

[9] *K námitce, že městský soud měl provést další dokazování:* soud nemá nahrazovat činnost správních orgánů. Městský soud zjistil nesrovnalosti v předložených posudcích, proto rozhodnutí stěžovatelky zrušil. Není pravda, že městský soud má skutkový stav za prokázaný. Pro posouzení, zda byl žalobce v době vydání rozhodnutí stěžovatelky invalidní, je podle městského soudu potřeba další dokazování, na což výslovně upozorňuje v bodě 14 rozsudku.

[10] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. (žalobci žádné náklady v řízení před NSS nevznikly).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu